شیوع افسردگی و رویدادهای زندگی بیماران همودیالیزی مرکز آموزشی، درمانی ولیعصر (عج) بیرجند (سال ۱۳۸۹)

مرضیه مقرب'، هایده هدایتی'، رسول نجفی"، مجید صفری"، سعید امیری"، شهرام ادهمی"

چکیدہ

زمینه و هدف: مرحله آخر بیماری کلیوی (ESRD) و دیالیز ناشی از آن بشدّت بر سلامت جسمی و روانی بیماران اثر میگذارد. همودیالیز فرایندی تنشزا است و رویدادهای زندگی در ایجاد افسردگی بیماران دیالیزی مؤثر شناخته شدهاند؛ بنابراین با توجه به طولانیبودن دوره درمان و تغییر در شیوه زندگی بیماران، مطالعه حاضر با هدف تعیین شیوع افسردگی و رویدادهای زندگی در بیماران تحت همودیالیز شهر بیرجند انجام شد.

روش تحقیق: این مطالعه توصیفی تحلیلی و مقطعی بر روی بیماران تحت همودیالیز واجد شرایط ورود به مطالعه در مرکز آموزشی، درمانی ولیعصر (عج) بیرجند که به روش سرشماری انتخاب شده بودند، انجام شد. اطلاعات لازم با استفاده از پرسشنامه سه قسمتی شامل مشخصات فردی، آزمون افسردگی بک و پرسشنامه رویدادهای زندگی هولمز - راهه جمع آوری گردید. دادهها با استفاده از نرمافزار آماری SPSS و آزمونهای کای اسکوئر، فیشر و ضریب همبستگی پیرسون در سطح معنی داری α=۰/۰۵ تجزیه و تحلیل شدند.

یافتهها: از مجموع ۶۰ بیمار مورد مطالعه ۶۰٪ مذکر، ۸۸/۳٪ متأهل، ۸۵٪ ساکن شهر و ۸۵٪ دارای مسکن شخصی بودند. وضعیت مالی ۶۰٪ در حدّ متوسط بود؛ ۸۸/۳٪ بیکار بودند و ۵۳/۳٪ سه نوبت در هفته دیالیز می شدند. میانگین سنّ بیماران ۱۷/۴۶±۵۴/۳۵ سال بود. ۵۶/۷٪ از بیماران افسردگی داشتند. نمره رویدادهای زندگی در ۴۵٪ از افراد بیش از ۲۰۰ بود. بین نمره رویدادهای زندگی و افسردگی رابطه مستقیم وجود داشت ولی از نظر آماری معنی دار نبود. بین متغیرهای فردی و رویدادهای زندگی و افسردگی تنها در مورد جنس تفاوت معنی دار آماری وجود داشت (۹–۹۲).

نتیجه گیری: با توجه به شیوع افسردگی و احتمال بروز بیماری جسمی و روحی در حدّ ۵۰٪ تا ۸۰٪ بر اساس آزمون هولمز - راهه و نمره بیش از ۲۰۰ در بیماران، اقدامات درمانی پیشگیرانه و حمایت روانی این افراد ضروری به نظر میرسد.

واژههای کلیدی: افسردگی، تنش، سبک زندگی، کیفیت زندگی، دیالیز کلیوی، شیوع بیماری

مراقبتهای نوین، فصلنامه علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند. ۱۳۹۰؛ ۸ (۳): ۱۲۵- ۱۳۴

دریافت: ۱۳۹۰/۰۴/۰۸ اصلاح نهایی: ۱۳۹۰/۱۰/۱۱ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۱/۰۴

^۱ نویسنده مسؤول، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، ایران

آدرس: بیرجند - خیابان غفاری - دانشگاه علوم پزشکی بیرجند هانشکده پرستاری و مامایی

تلفن: ۵۶۱۴۴۴۳۰۴۱ نمابر: ۵۵۶۱۴۴۴۰۵۵۰ پست الکترونیکی: mogh1344@yahoo.com

^۳ کارشناس پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، ایران

مقدمه

بیماران همودیالیزی به دلیل طولانی شدن دوره درمان با محدودیتهایی در فعالیت روزانه، تغییر در شیوه زندگی و نیازهای مختلف مواجه می شوند (۱). Harrwy و Osler در قرن نوزدهم به ارتباط بین رویدادهای تنشزای زندگی و شروع بیماری اشاره داشتهاند (۲)؛ اما Paykel در سال ۱۹۹۷ اولین کسی بود که به رابطه بین رویدادهای زندگی و افسردگی توجه کرد و متوجه شد که تعداد رویدادها، بخصوص رویدادهای ناخوشایند در بیماران افسرده نسبت به سایرین بیشتر است (۳).

هر تغییر قابل توجهی در زندگی عادی به طور بالقوه آغازگر دورهای از تنش و فشار روانی است و بروز تنش بیش از همه منوط به طرز برخورد شخص با تغییر به وجود آمده است (۴). تنش در همه زمینههای زندگی و در همه جا با درجات مختلف حضور دائمی دارد. علل اصلی تنش عبارتند از: دگرگونیها و تغییرات زندگی، تنش کوتاه و بلند مدّت، ناکامی و تعارضها (۵). از طرفی در طبّ روان تنی اعتقاد بر این است که بین روان و جسم نوعی وحدت و ارتباط وجود دارد؛ به طوری که عوامل تنیدگیآور در پیدایش تمام بیماریهای جسمی نقش بسزایی دارند (۶). به نظر میرسد که فرایندهای روانی- اجتماعی بر سلسله اعصاب مرکزی تأثیر دارد و سبب ایجاد وقفه در سیستم ایمنی بدن می گردد (۷). یکی از عوامل مهمّی که در ایجاد افسردگی مؤثر شناخته شده، رویدادهای زندگی است (۶). بیماریهای مزمن دارای عوارض روان شناختی هستند و به عنوان یک تنش نیاز به سازگاری و تطابق دارند؛ بنابراین بیماریهای کلیوی و دیالیز ناشی از آن نیز می تواند بشدّت بر سلامت جسمانی و روانی فرد اثر گذار باشد (۸). دیالیز به عنوان راه حلی در درمان بیماران نارسایی مزمن کلیه، فرایندی تنشزا است و مشکلات روان شناختی و اجتماعی متعددی را در پی دارد که می تواند زمینه بروز اختلال روانی و جسمی در این بیماران باشد (٩).

Holmes و Rah طیّ مطالعهای برای تغییرات مختلف زندگی که مستلزم سازش یا تغییر بود، نمراتی را منظور کردند. نتیجه این مطالعه درجه اهمیت رویدادهای زندگی را نشان میدهد. به اعتقاد آنان، در صورت مواجهه فرد با تعدادی حوادث عمده در طیّ یک سال، احتمال بروز نوعی بیماری جسمی یا ۱۲۶

روانی وجود خواهد داشت. در این مطالعه ۸۰٪ از کسانی که نمره ۳۰۰ را در طی یک سال به دست آورده بودند، در معرض بیماری قريب الوقوع قرار داشتند (۱۰). در مطالعه آکوچکیان و همکاران، عوامل تنشرزا در بیماران دیالیزی با گروه همتا از جمعیت سالم مقایسه گردید و مشخص شد که در واقع ویژگیهای افسردگی و غمگینی، اشتغال ذهنی با بیماری و تمایل به تنهایی و گوشهگیری در بیماران دیالیزی بیشتر دیده میشود (۱۱). در مطالعه افشار، شیوع افسردگی در بیماران همودیالیزی ۷۰٪ گزارش شد؛ به طوری که ۲۶/۷٪ از بیماران مبتلا به افسردگی شدید بودند (۱۲)؛ در بررسی دیگری، ۹۳٪ از بیماران دیالیزی و نزدیک به ۵۶٪ از بیماران پیوندی با شدّتهای متفاوت (خفیف تا شدید) دچار افسردگی بودند و ۱۶/۴٪ از بیماران دیالیزی و ۶/۴٪ از بیماران پیوندی دارای افسردگی در حدّ شدید بودند. میانگین نمره افسردگی در بیماران دیالیزی ۲۱/۰۴±۲۱/۰۴ و در بیماران پیوند کلیه ۱۳/۲۳±۱۳/۲۳ بود (۱۳). نقش رویدادهای تنشزای زندگی در نمونهای از جانبازان جنگ تحمیلی نیز مورد ارزیابی قرار گرفت و مشخص شد جانبازان با عود ⁽PTSD نسبت به جانبازان بدون عود رویدادهای تنشرزای بیشتری را تجربه کردهاند و از نظر استفاده از روشهای مقابلهای با یکدیگر تفاوت آماری معنی داری دارند و از نظر مقابله، گروه جانبازان با عود PTSD بیشتر از روش مقابلهای گریز اجتناب استفاده می کنند (۱۴). سایر مطالعات انجام شده در ایران نیز کم و بیش نتایجی در رابطه با رویدادهای زندگی و بروز بیماریهای قلبی (۱۵)، گوارشی (۱۶)، افسردگی پس از زایمان (۱۷)، زایمان زودرس (۱۸) را گزارش کردهاند. مطالعات در مورد ارتباط رویدادهای زندگی و بیماریها در سایر کشورها نیز شامل دورنوند (Dohrenwend) برای بیماریهای روان تنی، روی (Roy) بیماران دچار آترواسکلروزیس و مونت (Mundt) در بیماران دارای نقص در عملکرد جسمی بوده است (۲۱-۱۹).

مبحث رویدادهای زندگی، تفاوت شیوع آن در جمعیتهای مختلف، اثر آن در ایجاد افسردگی و اهمیت آن، از جهت پیشگیری و درمان بیماریهای جسمی و روانی همچنان مورد مطالعه و تحقیقات مختلف میباشد (۲۲).

Post Traumatic Stress Disorder

با توجه به شیوع افسردگی در بیماران دیالیزی و این که نتایج حاصل از مطالعه برای پیش بینی بیماری افسردگی بر اساس سطح رویدادهای زندگی که برای بیماران همودیالیزی رخ میدهد، اهمیت دارد و به دلیل تفاوتهای ایجادشده در طیّ همودیالیز برای بیماران نسبت به سایر اختلالات مزمن و عدم امکان تعمیم نتایج سایر تحقیقات که بر روی بیماران غیردیالیزی صورت گرفته است و وجود تفاوتهای فرهنگی، سنتی، جغرافیایی و ... در بیماران مرکز همودیالیز بیرجند، مطالعه حاضر با هدف تعیین شیوع افسردگی و سطح رویدادهای زندگی در بیماران تحت همودیالیز شهر بیرجند انجام شد.

روش تحقيق

این مطالعه توصیفی- تحلیلی به روش مقطعی و در سال ۱۳۸۹ بر روی بیماران تحت درمان با همودیالیز مرکز آموزشی، درمانی ولیعصر (عج) شهرستان بیرجند انجام شد. نمونه گیری به شیوه سرشماری انجام شد و تعداد ۶۰ بیمار که سابقه دیالیز بیش از شش ماه، سنّ بیش از ۱۵ سال و تعداد دفعات دیالیز ۲ تا ۳ بار در هفته داشتند، مورد مطالعه قرار گرفتند.

مجری تحقیق در محل بخش دیالیز و در زمان اتمام جلسه دیالیز بیمار و یا بنا به موافقت بیمار در زمانی غیر از زمان انجام دیالیز پس از ارائه توضیحات و جلب رضایت شفاهی بیمار پرسشنامه را در اختیار وی قرار میداد و در صورت داشتن سواد توسط بیمار و در صورت بیسواد یا کم سواد بودن، توسط محقق شفاها قرائت شده و پاسخ بیمار در پرسشنامه درج می گردید.

اطلاعات لازم با استفاده از پرسشنامه سه بخشی جمع آوری گردید؛ بخش اول شامل مشخصات فردی خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی شامل سن، جنس، تعداد جلسات دیالیز در هفته، علت ESRD، سطح تحصیلات، شغل قبل و بعد از بیماری، مدت درمان با دیالیز، وضعیت مالی خانواده، انتظار پیوند کلیه و ...) بود و بخش دوم با استفاده از آزمون هولمز -راهه سطح رویدادهای زندگی بیماران تحت همودیالیز را مورد سنجش قرار می داد.

پرسشنامه به منظور ارزیابی ۴۱ حادثه تغییردهنده زندگی طرحریزی شده توسط Richard Rahe و Thomas Holmes نامیده سال ۱۹۶۳ بود که به نام [«]فهرست حوادث اخیر[»] (SRE) نامیده می شود؛ بر اساس مقیاس هولمز و راهه، دگر گونی های زندگی در

شش تا دوازده ماه گذشته مورد سنجش قرار می گیرد و طبق جمع کل متیازات به دست آمده، اگر جمع امتیازات بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ باشد، ۳۷٪ احتمال ابتلا به بیماری در طول سال برای فرد وجود دارد؛ اگر جمع امتیازات بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ و بالاتر از ۳۰۰ باشد، احتمال ابتلا به بیماری به ترتیب ۵۰٪ و ۸۰٪ میباشد (۲۳). در این مطالعه رتبه بیماران بر اساس نمره رویدادهای زندگی به صورت کمتر از ۱۵۰، ۱۵۱ تا ۲۰۰، ۲۰۱ تا ۳۰۰ و بیشتر از ۳۰۰ در نظر گرفته شد. روایی و پایایی این پرسشنامه توسط وفایی در سال ۱۳۷۹، با ضریب آلفای کرونباخ ۱۶۸۰ تایید شده است (۲۴). در جدول ۱، عوامل تنشزای رایج بر اساس نظر هولمز و راهه و امتیازات هر یک ارائه شده است.

بخش سوم پرسشنامه استفاده از آزمون افسردگی بک است که یکی از ابزارهای اندازه گیری شدّت افسردگی میباشد و بر اساس یافتههای بالینی تهیه و تنظیم و معرفی شد (۲۵)؛ پرسشنامه بک شامل ۲۱ عبارت است که شدّت علائم افسردگی را در زمینههای عاطفی، شناختی و جسمانی ارزیابی میکند؛ برای هر یک از سؤالات چهار گزینه وجود دارد که دامنه درجهبندی آن از صفر (عدم وجود) تا ۳ (شدید) است؛ بنابراین نمرات کلّی محدودهای بین صفر تا ۶۳ را در بر می گیرد.

نقطه برش در تحقیقات، بنا بر نوع تحقیق متفاوت بوده است. در این مطالعه معیار سنجش سطح افسردگی بر اساس مقیاس چهار گزینهای لیکرت به این شرح بررسی و گزارش گردید: صفر تا ۱۶= عدم وجود افسردگی، ۱۷ تا ۳۲= افسردگی خفیف، ۳۳ تا ۴۷= افسردگی متوسط و ۴۸ تا ۶۳= افسردگی شدید. این آزمون شش مورد از ملاک IV-DSM در زمینه افسردگی اساسی را در بر می گیرد. همبستگی آزمون با مقیاس روان پزشکی هامیلتون ۲۷/۰ است (۲۶). آزمون افسردگی بک در مطالعات متعددی آزمایش و استاندارد شده؛ به طوری که ضریب و ضریب همسانی درونی مقیاس مورد نظر ۵۵/۰ و پایایی مقیاس با استفاده از فرمول اسپرمن - براون ۱۸/۰ بوده و پایایی آزمون با استفاده از فرمول اسپرمن - براون ۲۸/۰ بوده و پایایی آزمون

دادهها با استفاده از نرمافزار SPSS (ویرایش ۱۱/۵) و آزمونهای آماری کای اسکوئر، فیشر و ضریب همبستگی پیرسون در سطح معنیداری ۵-۰/۰۱ تجزیه و تحلیل شدند.

يافتهها

در مجموع ۶۰ بیمار به روش سرشماری مورد مطالعه قرار گرفتند؛ از این تعداد ۶۰٪ (۳۶ نفر) مذکر، ۸۸/۳٪ (۵۳ نفر) متأهل، ۸۵٪ (۵۱ نفر) ساکن شهر و ۸۵٪ (۵۱ نفر) دارای مسکن شخصی بودند؛ وضعیت مالی ۶۰٪ (۳۶ نفر) در حدّ متوسط بود و /۵۳/۳٪ (۳۲ نفر) سه بار در هفته دیالیز می شدند.

۲۶/۷٪ (۱۷ نفر) قبل از بیماری بیکار بودند و ۵۸/۳٪ (۳۵ نفر) پس از بیماری بیکار شده بودند. سطح تحصیلات ۳۸/۳٪ (۲۹ نفر) از بیماران در حدّ بیسواد بود. در ۴۸/۳٪ (۲۹ نفر) علت اولیه نارسایی مزمن کلیوی، فشار خون بالا بوده است. میانگین سنّ بیماران ۱۷/۴۶±۵۴/۳۵ سال بود.

میانگین نمره افسردگی بیماران ۱۹/۸۳±۱۹/۸۳ بود و

بر حسب نمره افسردگی و سطوح در نظر گرفته شده، ۴۳/۳٪ از بیماران افسرده نبودند و ۴۱/۲٪ افسردگی در حدّ متوسط و ۱۵٪ افسردگی خفیف داشتند. افسردگی در سطح شدید نیز مشاهده نشد.

میانگین نمره رویدادهای زندگی بیماران ۱۸۳/۹۲±۲۳۱/۵۳ بود. تجزیه و تحلیل سطوح نمره رویدادهای زندگی بر حسب کل نمره کسبشده از پرسشنامه هولمز- راهه نیز بیانگر این بود که ۲۰/۷٪ نمره کمتر از ۱۵۰ کسب نمودند و ۳۰٪ نمره بالاتر از ۳۰۰ داشتند. نتایج سطحبندی بر حسب نمره کسبشده از آزمون افسردگی بک و هولمز راهه در جدول ۲، به تفکیک بر حسب متغیرهای فردی مورد بررسی ارائه شده است.

امتياز	دگرگونیهای زندگی	امتياز	دگر گونی های زندگی
۲۹	اختلاف با والدين همسر	1	فوت همسر
۲۸	تحقق یافتن برنامههای شخصی در سطوح بالا	۷۳	طلاق
75	شروع مجدد یا قطع کار همسر	۶۵	جدایی از همسر
۲۵	شروع یا پایان تحصیلات	۶۳	زندانی شدن
74	تغییر در شرایط زندگی	۶۳	فوت یکی از اعضای خانواده
۲۳	تجدید نظر در عادات شخصی	۵۳	زخمی یا بیمار شدن
۲.	مسأله با والدين	۵۰	ازدواج
۲.	تغییر در ساعات یا شرایط کار	۴۷	از دست داد <i>ن</i> کار
۲.	تغيير محل سكونت	۴۵	آشتی با همسر
۲.	تغيير محل تحصيل	۴۵	بازنشستگی
۱۹	تغییر در سرگرمیها	44	تغییر در سلامتی یکی از اعضای خانواده
۱۸	تغییر در فعالیتهای مذهبی	۴.	حاملگی
١٧	تغییر در فعالیتهای اجتماعی	۳۹	مسائل جنسی
١٧	وام کوچک (خرید وسایل خانه یا)	۳۹	ورود عضو جدید به خانواده
۱۶	تغيير در ساعات خواب	٣٩	تغییر در کار
۱۵	تغییر در تعداد دورهم جمع شدنهای خانوادگی	۳۸	تغییر در وضعیت اقتصادی
۱۳	تغییر در عادات غذایی	۳۵	تغییر در تعداد درگیریها با همسر
١٢	گذراندن تعطیلات تابستانی	۳۲	وام مهم (مسکن)
11	شرکت در جشنهای نوروزی	٣.	ناتوانی در پرداخت وام مسکن یا وام دیگر
11	خلاف کاریهای جزیی	४९	تغییر در مسؤولیتهای زندگی
		۲۹	رفتن یک فرزند از خانه

جدول ۱ - دگرگونیهای زندگی هولمز - راهه و امتیازبندی ارائهشده

	1					1						
حمع کار	فراوانی سطوح نمره رویدادهای زندگی					فراوانی سطوح افسردگی						
بناع ین (درصد)	سطح معنیداری	>٣٠٠	8+1-8++	101-5++	<10+	سطح معنیداری	متوسط	خفيف	بدون افسردگی			
۳۶ (۱۰۰)	D/Y	۱۲ (۳۳/۳)	۶ (۱۶/۷)	٣ (٨/٣)	۱۵ (۴۱/۷)	P/.٣	۲ (۵/۶)	۱۸ (۵۰)	18 (44/4)	تعداد (درصد)	مذكر	جنس:
74 (1)	r=*/\v	۶ (۲۵)	۳ (۱۲/۵)	۵ (۲۰/۸)	۱۰ (۴۱/۷)	r=*/*)	٧ (٢٩/٢)	٧ (٢٩/٢)	۱۰ (۴۱/۷)	تعداد (درصد)	مؤنث	
۷ (۱۰۰)	D- /VY	٣ (۴۲/٩)	• (•)	۱ (۱۴/۳)	٣ (۴۲/٩)	D_1	۱ (۱۴/۳)	٣ (۴۲/٩)	٣ (۴۲/٩)	تعداد (درصد)	مجرد	وضعيت تأهل:
۵۳ (۱۰۰)	P=•///	۱۵ (۲۸/۳)	۹ (۱۷)	۷ (۱۳/۲)	۲۲ (۴۱/۵)	P=	۸ (۱۵/۱)	۲۲ (۴۱/۵)	TT (FT/F)	تعداد (درصد)	متأهل	
۵۱ (۱۰۰)	D 1	10 (29/4)	۸ (۱۵/۷)	۷ (۱۳/۷)	TI (FI/T)	א ת	۸ (۱۵/۸)	TI (FI/T)	TT (FT/1)	تعداد (درصد)	شهر	محل سكونت:
۹ (۱۰۰)	P=1	٣ (٣٣/٣)	۱ (۱۱/۱)	۱ (۱۱/۱)	r (rr/r)	L=1	۱ (۱۱/۱)	F (FF/F)	r (rr/r)	تعداد (درصد)	روستا	
۵۱ (۱۰۰)	D /A	۱۵ (۲۴/۹)	۷ (۱۳/۷)	۶ (۱۱/۸)	۲۳ (۴۵/۱)	D /\/A	۸ (۱۵/۷)	۲۰ (۳۹/۲)	۲۳ (۴۵/۱)	تعداد (درصد)	شخصی	وضعيت مسكن:
۹ (۱۰۰)	P=∙/۵	٣ (٣٣/٣)	۲ (۲۲/۲)	۲ (۲۲/۲)	۲ (۲۲/۲)	P=•/11	۱ (۱۱/۱)	۵ (۵۵/۶)	٣ (٣٣/٣)	تعداد (درصد)	استيجارى	
۳۶ (۱۰۰)		۱ (۲۰)	۱ (۲۰)	• (•)	٣ (٦٠)		• (•)	۳ (۶۰)	۲ (۴۰)	تعداد (درصد)	خوب	وضعيت مالي:
۱۹ (۱۰۰)	P=•/۵۶	۸ (۲۲/۲)	۶ (۱۶/۷)	۶ (۱۶/۷)	18 (44/4)	P=•/٣١	۵ (۱۳/۹)	15 (37)	۱۹ (۵۲/۸)	تعداد (درصد)	متوسط	
۲۳ (۱۰۰)		۹ (۴۷/۴)	۲ (۱۰/۵)	۲ (۱۰/۵)	۶ (۳۱/۶)		4 (11/1)	1. (27/8)	۵ (۲۶/۳)	تعداد (درصد)	ضعيف	
۲۸ (۱۰۰)	Р=•/۶	۷ (۲۵)	۳ (۱۰/۷)	۴ (۱۴/۳)	۱۴ (۵۰)	Ρ=•/λλ	۵ (۱۲/۹)	11 (٣٩/٣)	۱۲ (۴۲/۹)	تعداد (درصد)	دو بار	جلسات دياليز
۳۲ (۱۰۰)		11 (٣۴/۴)	۶ (۱۸/۸)	۴ (۱۲/۵)	11 (٣۴/۴)		۴ (۱۲/۵)	۱۴ (۴۳/۸)	۱۴ (۴۳/۸)	تعداد (درصد)	سه بار	در هفته:
		۶۰ (۱۰۰)	۹ (۱۵)	۸ (۱۳/۳)	۲۵ (۴۱/۷)		۹ (۱۵)	TQ (F1/V)	۲۶ (۴۳/۳)	جمع (درصد)		<u>ج</u>

جدول ۲ - مقایسه توزیع فراوانی سطوح افسردگی و رویدادهای زندگی بر حسب متغیرهای فردی

۴۲/۹٪ بیماران مجرد نمره رویدادهای زندگی بیشتر از ۳۰۰ را کسب نمودند. ۵۲/۶٪ از بیمارانی که وضعیت مالی ضعیفی داشتند، به افسردگی خفیف مبتلا بودند و نمره رویدادهای زندگی بیشتر از ۳۰۰ را به دست آوردند.

نمره رویدادهای زندگی ۵۰٪ از بیمارانی که تحصیلات بالاتر **بحث** از دیپلم داشتند، بیشتر از ۳۰۰ بود. از بین بیمارانی که سه بار در هفته تحت همودیالیز قرار می گرفتند، در ۴۳/۸٪ (۱۴ نفر) افسردگی خفیف وجود داشت؛ اما در ۵۰٪ بیمارانی که دو بار در هفته همودیالیز می شدند، نمره رویدادهای زندگی کمتر از ۱۵۰ بود. بر اساس آزمون همبستگی پیرسون بین نمره رویدادهای زندگی و نمره افسردگی بیماران با ۲=۰/۱۶ رابطه مثبت وجود داشت که از نظر آماری معنی دار نبود (P=٠/۲۳).

> در بررسی ارتباط بین متغیرهای فردی و سطح افسردگی و رویدادهای زندگی بیماران، تنها در مورد متغیر جنس P= ۰/۰۳ و افسردگی رابطه معنی دار آماری وجود داشت و این ارتباط با استفاده از آزمون آماری دقیق فیشر در مورد متغیرهای وضعیت تأهل، محل سکونت، وضعیت مسکن، شغل قبل و بعد از بیماری،

وضعیت مالی، تعداد جلسات دیالیز در هفته، سطح تحصیلات و علت ESRD با سطح افسردگی و رویدادهای زندگی بیماران از نظر آماری معنیدار نبود.

در این پژوهش ۶۰ بیمار تحت همودیالیز بررسی شدند که میانگین سنّی ۵۴/۳۵±۵۴/۳۵ سال داشتند که با مطالعه مسعودی و همکاران (۲۴/۵±۵۵/۲۵) همخوانی دارد (۲۷)؛ در تحقیق ناظمیان و همکاران، میانگین سنّی (۳۱/۹۱±۳/۱۹) کمتر از مطالعه حاضر گزارش شده است (۱۰). با توجه به شروع دیالیز در دهه چهارم زندگی، به نظر میرسد در خصوص اتیولوژی دیالیز میبایست تعمقی صورت گیرد تا در سنین کارآمدی و بهرهوری ابتلا به نارسایی کلیوی، موجب از کارافتادگی نشود. بالا بودن فراوانی بیمارانی که سطح تحصیلات پایین و زیر دیپلم داشتند نیز موارد فوق را تایید میکند. در بررسی مسعودی نیز سطح تحصیلات بیشتر بیماران در حدّ بیسواد و ابتدایی بود .(۲۷).

در این مطالعه میانگین نمره افسردگی تمام بیماران در حد ۱۹/۸۳±۱۹/۸۴ طبق نقاط برش تعیینشده در روش کار، وجود افسردگی در حدّ خفیف (نمره بین ۱۷ تا ۳۲) را نشان میدهد. بررسی فراوانی افسردگی در بیماران نیز مشخص نمود که ۵۶/۷٪ از بیماران به درجاتی دچار افسردگی در حدّ خفیف و متوسط بودند. بسیاری از تحقیقات دیگر نیز نتایج مشابه را گزارش نمودند. در مطالعهای در چین ۲۴٪ (۲۸)، در ترکیه ۴۰٪ (۲۹)، در ایتالیا ۴۵/۸٪ (۳۰) و در آمریکا ۴۵/۴٪ (۳۱) و در کاشان ۶۵/۳٪ (۲۷) و در گرگان ۵۳/۸٪ (۳۲) بیماران تحت همودیالیز، دچار افسردگی بودند. در مطالعات فوق ابزار مورد استفاده آزمون ۲۱ سؤالی بک بوده است. با توجه به شیوع افسردگی در حد خفيف و متوسط در بيماران دياليزي و بررسي مطالعات مشابه، به نظر میرسد این پدیده میتواند عواقبی مانند اختلال در درمان و عدم مصرف داروها و رعایت رژیم غذایی داشته باشد و کیفیت زندگی و سلامت جسمی بیماران را تحت تأثیر قرار دهد؛ بنابراین آموزش و به کارگیری روشهای کنترل تنش و افسردگی در برنامه درمانی بیماران میبایست مورد توجه قرار گیرد.

در بررسی نمره کلّی رویدادهای زندگی بیماران میانگین ۲۳۱/۵۳±۱۸۳/۹۷ به دست آمد و طبق تقسیم بندی طبقات در روش کار، احتمال بروز بیماری در حدّ ۵۰٪ تا ۸۰٪ برای بیماران وجود دارد و تغییرات بیش از ۲۰۰ در نمره رویدادهای زندگی هولمز -راهه، خطرآفرین ارزیابی شده؛ به نحوی که ابتلا به افسردگی و بیماری جسمی افزایش مییابد (۳۳).

در بررسی فراوانی رویدادهای زندگی تعیین شده بیماران نیز مشخص شد که ۴۵٪ بیماران نمره بیشتر از ۲۰۰ داشتند و از این تعداد ۳۰٪ نمره بالای ۳۰۰ را کسب نمودند. در بررسی بیماران قلبی مشخص شد که ۸۰٪ از بیماران سابقه حادثه تنشزای مهم داشتهاند و ۸۶٪ نیز نمره رویدادهای زندگی بیشتر از ۲۰۰ را کسب نموده و به درجاتی دچار افسردگی بودند (۳۴).

در پژوهش اردکانی و سالاری، نمره بالاتر از ۲۰۰ در سه ماهه دوم و سوم بارداری زنان مورد مطالعه گزارش شد (۱۸)؛ اکبری و همکاران نیز در بررسی بیماران کرونری قلب، میانگین نمره بیشتر از ۱۵۰ را به دست آوردند (۱۵).

بررسی رویدادهای زندگی جمعیتهای متفاوت، این مسأله که بروز بیماری مزمن موجب کسب نمره رویدادهای زندگی بالاتر ۱۳۰

و احتمال بروز بیماری به درجات مختلف می شود را مطرح می سازد. افزایش سطح نمره رویدادهای زندگی با مطالعات خارجی مشابه، همخوانی دارد (۳۵-۳۸). افراد برای مواجهه با تنش از روش های مقابله ای استفاده می کنند و انتخاب روش ها به صورت مناسب می تواند از شدّت تأثیر تنش بر سلامت روانی آنان بکاهد و در نتیجه به ساز گاری و انطباق هر چه بیشتر بیانجامد.

در مطالعه حاضر بین نمره افسردگی و رویدادهای زندگی رابطه معنىدارى مشاهده نگرديد. در بررسى آكوچكيان و همكاران ارتباط تنش ناشى از دياليز و وضعيت رواني بيماران بخصوص افسردگی معنی دار بود (۹۰/۰۰) (۱۱). تقویت ارتباط مستقیم بین این دو متغیر، مستلزم برنامهریزی به منظور پیشگیری از بروز بیماریهای مزمن و مشکلاتی است که برای این بیماران در مواجهه با رویدادهای تنشرزا رخ میدهد؛ در این رابطه Fox مینویسد: از دست دادن شغل، انزوای اجتماعی، مشکلات اقتصادی، صرف وقت زیاد برای همودیالیز و مراقبتهای پزشکی، هزینههای مربوط به درمان و عدم کارایی مطلوب، از عوامل تنشزایی هستند که می تواند بیمار مبتلا به ESRD را مستعد اختلالات روانی از جمله افسردگی نمایند (۳۹)؛ از طرفی افزایش سن یکی از عوامل زمینهساز اختلالات روانی در افرادی است که دچار بیماریهای مزمن و پیشرونده میباشند؛ به همین دلیل، تسریع در انجام اقدامات درمانی پیشگیرانه و حمایت روانی این بیماران حائز اهمیت فراوانی است.

در بررسی ارتباط متغیرهای فردی با افسردگی و رویدادهای زندگی مشخص شد که تنها بین جنس و سطح افسردگی رابطه معنیدارآماری وجود دارد (۳۰٬۰۳)؛ به طوری که افسردگی در مردان بیشتر از زنان بود؛ اما در مطالعه مسعودی و همکاران، در مردان و زنان تفاوتی مشاهده نشد (۲۷) ولی در مطالعهای در آمریکا افسردگی در زنان بیشتر بود (۳۱). بالا بودن افسردگی در جنس مذکر نشاندهنده این است که زنان درک احساسات و عواطف و مواجهه با آنها را بیشتر از مردان تجربه میکنند؛ بنابراین تحمل سختی به درجاتی در زنان بیشتر از مردان است و مشخص میکند که شیوههای مقابلهای با مشکلات در مردان کمتر به کار برده میشود. عدم وجود رابطه معنیدار آماری بین متغیرهای فردی و افسردگی با مطالعه فیاض خش و حسینی همسو است (۳۴). در مطالعه رامبد و رفیعی بین جنس، تأهل، وضعیت اقتصادی و سطح تحصیلات با افسردگی بیماران رابطه معنیداری وجود داشت (۱). در مطالعه حاضر با وجود این که بین متغیر وضعیت درآمد ماهیانه و نمره رویدادهای زندگی رابطه معنیدار آماری وجود نداشت، اما در ۴۷/۴٪ از بیماران که وضعیت مالی آنان ضعیف (درآمد ماهیانه کمتر از ۳۰۰ هزار تومان) بود، نمره رویدادهای زندگی بیشتر از ۳۰۰ گزارش شد؛ این ارتباط در مطالعه فتوکیان و همکاران معنیدار بود و با مطالعه حاضر همخوانی دارد (۶)؛ همچنین در مطالعه حاضر بین سطح تحصیلات و سطح رویدادهای زندگی رابطه معنیدار آماری وجود نداشت اما در مطالعه فتوکیان و همکاران این رابطه معنی دار بود (۶)؛ به نظر میرسد افراد کمسواد در معرض آسیب بیشتر ناشی از تنش هستند؛ به طوری که سطح بالای آموزش به عنوان منبعے، با ارزش، کفایت افراد بیمار را در سازگاری فعالانه افزایش میدهد. موقعیتهای شغلی و اجتماعی بهتر، سطح درآمد بالاتر و برخورداری از اعتماد به نفس بیشتر، از جمله دلایل این تفاوت محسوب می گردد. عدم وجود رابطه معنی دار آماری در مطالعه حاضر به دلیل این است که تعداد بسیار کمی از پیماران (۱۶ نفر) تحصيلات دييلم و بالاتر را داشتند.

در بیماران دیالیزی به میزان فراوانی بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ و بیش از ۳۰۰ لزوم آموزش روشهای مقابله با تنش و چگونگی مدارا به این بیماران را ایجاب میکند؛ زیرا میتواند نقش مهمتی در پیشگیری از اختلالات ناشی از تنش و بیماریهای روانتنی داشته باشد؛ بنابراین پیشنهاد میشود مرکز همودیالیز بیمارستان ولیعصر (عج) بیرجند و سایر مراکز دیالیز به صورت مرکز پیشگیری از بروز مرحله آخر بیماری کلیوی و اختلالات روحی و روانی ناشی از آن درآید و با به کارگیری گروه درمانی مرکب از متخصصان رشتههای روانپزشکی، مددکاری اجتماعی، نفرولوژی، مشاوره خانواده و پرستاران این اختلالات و طیف آنها را ارزیابی و مشاوره خانواده و پرستاران این اختلالات و طیف آنها را ارزیابی و و تغییر لازم صورت پذیرد؛ بنابراین این انتظار وجود دارد تا توسط برنامهریزان و مقامات مسؤول بهداشتی، درمانی کشور بیماران مراکز همودیالیز مورد توجه ویژه قرار گیرند.

تق*د*یر و تشکر

مقاله حاضر حاصل طرح پژوهشی مصوب دانشگاه علوم پزشکی بیرجند در سال ۱۳۸۹ میباشد؛ نویسندگان بر خود لازم میدانند مراتب سپاس و تشکر خود را از معاونت محترم پژوهشی و کارکنان آن حوزه، پرستاران دلسوز بخش همودیالیز و بیماران دردمند که نهایت همکاری و صبوری را داشتند، اعلام نمایند.

نتیجه گیری به طور کلّی بالا بودن میزان حوادث تنشزای اخیر زندگی

منابع:

1- Rambod M, Rafii F. Perceived social support in hemodialysis patients. Iran Journal of Nursing. 2009; 22 (58): 1-12. [Persian]

2- Sadock BJ, Sadock VA, Ruiz P. Kaplan and Sadock's Comprehensive Textbook of Psychiatry. 9th ed. New York: Lippincott Williams & Wilkins; 2009.

3- Paykel ES. Basic concepts of depression. J Clin Neuro Sci. 2008; 10 (3): 279-89.

4- Sadock B, Sadock V. Pocket handbook of clinical psychiatry. 3rd ed. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins; 2001.

5- Aghilinejad M, Mohammadi S, Afkari ME, Abbaszade Dizaji A. Surveying the association between occupational stress and mental health, personality and life stressful events in Tehran police officers. Journal of Shaheed Beheshti University of Medical Sciences. 2008; 31 (4): 355-60. [Persian]

6- Fotokian Z, Gghaffari F, Keihanian Sh. Stressful life factors associated with cancer Imam Sajjad hospital suppliers in Ramsar. Journal of Nursing & Midwifery Hamedan. 2003; 16 (1): 11-17. [Persian]

7- Vafaei B, Poor Rahimi F. The role of life stresses in Asthmatic attacks. Urmia Medical Journal. 2004; 15 (2): 142-47. [Persian]

8- Navidian A, Arbabi Sarjou A, Kikhai A. Frequency of mental disturbances in hemodialysis patients referred to hemodialysis ward of Khatam-Al-Anbia hospital in Zahedan. Journal of Medical Faculty Guilan University of Medical Sciences. 2006; 15 (58): 61-67. [Persian]

9- Mohsenifar S, Ghassemzadeh H, Sadeghi M. Depression and life events in medical residents. Payesh, Journal of Iranian Institute for Health Sciences Research. 2003; 2 (1): 35-41. [Persian]

10- Nazemian F, Ghaffari F, Ftookyan Z, Purghznyn T. Stressors and coping strategies with stress in hemodialysis patients. Medical Journal of Mashad University of Medical Sciences. 2007; 49 (93): 293-98. [Persian]

11- Akoochekian Sh, Ebrahimi A, Samooei R. Stress and mental disorders in hemodialysis patients. Journal of Research In Medical Sciences. 2002; 6 (4): 300-302. [Persian]

12- Afshar R, Ghaedi GH, Sanavi S, Davati A, Rajabpour A. Depression and related factors in patients undergoing conventional maintenance hemodialysis. Daneshvar, Scientific Research Journal of Shahed University. 2010; 17 (88): 59-66. [Persian]

13- Mahmody Sh, Salhnegad Gh, Nazaryan S, Yaghobi M. A comparison study of depression between hemodialysis patients and renal transplant recipients. Iranian Journal of Nursing Research. 2010; 5 (18): 73-80. [Persian]

14- Koushan M, Behnam Vashani HR. Stressors and their relationship with some common physical complaints. Asrar, Journal of Sabzevar School of Medical Sciences. 2003; 9 (4): 21-30. [Persian]

15- Akbari M, Mahmood-Aliloo M, Aslanabadi N. Relationship between stress and coping styles with coronary heart disease: role of gender factor. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology (Andeesheh va Raftar). 2010; 15 (4): 368-76. [Persian]

16- Vafaei B, Golabi J. Surveying the association between life stresses and gastrointestinal diseases (Peptic ulcer). Journal of the Shaheed Beheshti University of Medical Sciences. 2005; 28 (4): 285-89. [Persian]

17- Jafarpour M, Esfandyari M, Mokhtarsahi Sh, Hoseini F. The effect of stressful life events on postpartum depression. Behbood. 2007; 10 (4): 320-31. [Persian]

18- Ardekani M, Salari P. Correlation of preterm labour and life stress during pregnancy. Med Sci J Islamic Azad University of Mashhad. 2005; 1 (1): 6-14. [Persian]

19- Dohrenwend BP. Inventorying stressful life events as risk factors for psychopathology: toward resolution of the problem of intracategory variability. Psychological Bulletin. 2006; 132 (3): 477-95.

20- Roy B, Diez-Roux AV, Seeman T, Ranjit N, Shea S, Cushman M. Association of optimism and pessimism with inflammation and hemostasis in the Multi-Ethnic Study of Atherosclerosis (MESA). Psychosom Med. 2010; 72 (2):134-40.

21- Mundt JC, Marks IM, Shear MK, Greist JH. The work and social adjustment scale: a simple measure of impairment in functioning. Br J Psychiatry. 2002; 180: 461-64.

22- Bakhshani NM, Birashk B, Atef Vahid MK, Bolhari J. Correlation of social support and negative life events with depression. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology (Andeesheh va Raftar). 2003; 9 (34): 49-55. [Persian]

23- Vafaii B. Evaluation of the relation between life stresses and blood neoplastic diseases in males and females aged between 30 and 50. Med J Tabriz Univ Med Sci. 2000; 34 (47): 47-54. [Persian]

24- Allah-Verdipoor H, Emdadie Sh, Barati M. Prevalence of depression among students in the city of Kermanshah. Journal of Medical Sciences of Hamedan. 2006; 3 (13): 43-50. [Persian]

25- Dabson KS, Mohammadkhani P. Psychometric Characteristics of Beck depression inventory- II in patients with major depressive disorder. Journal of Rehabilitation. 2007; 8 (29): 82-88. [Persian]

26- Mumford DB, Saeed K, Ahmad I, Latif S, Mubbashar MH. Stress and psychiatric disorder in rural Punjab: a community survey. Br J Psychiatry. 1997; 170: 473-78.

27- Masoudi Alavi N, Sharifi Kh, Aliakbarzadeh Z. Depression and anxiety in patients undertaken renal replacement therapy in Kashan during 2008. Feyz, Kashan University of Medical Sciences. 2009; 12 (4): 46-51. [Persian]

28- Lieh Yeh T, Liang Huang C, Kuang Yang Y, Dar Lee Y, Cheng Chen C, See Chen P. The adjustment to illness in patients with generalized anxiety disorder is poorer than that in patients with end-stage renal disease. J Psychosom Res. 2004; 57: 165-70.

29- Akman B, Ozdemir FN, Sezer S, Miçozkadioglu H, Haberal M. Depression levels before and after renal transplantation. Transplantation Proceedings. 2004; 36: 111-13.

30- Virz? A, Signorelli MS, Veroux M, Giammarresi G, Maugeri S, Nicoletti A, et al. Depression and quality of life in living related renal transplantation. Transplant Proc. 2007; 39: 1791-93.

31- Kimmel PL. Depression in patients with chronic renal disease. What we know and what we need to know. J Psychosomatic Res. 2002; 53: 951-56.

32- Zahiroddin AR, Hayati M, Jadidi M, Samimi SM. Depression in hemodialysis patients. Journal of Ardabil University of Medical Sciences. 2005; 5 (3): 256-59. [Persian]

33- Malek A, Dadashzadeh H, Poorafkary N, Safaeeyan.A. Ranking of stressful life events in general population of Tabriz Iran. Medical Journal of Tabriz University of Medical Sciences. 2009; 30 (4): 73-80. [Persian]

34- Fayaz Bakhsh M, Hosseini SA. Investigated the role of stress in the percentage of cardiac patients referred to a cardiac clinic of Mashhad University. Journal of Mental Health Principles. 2002; 15 (16): 99-109. [Persian]

35- Helgesson O, Cabrera C, Lapidus L, Bengtsson C, Lissner L. Self-reported stress levels predict subsequent breast cancer in a cohort of Swedish women. Eur J Cancer Prevent. 2003; 12 (5): 377-81.

36- Cooper CL, Cooper R, Fargher EB. Psychosocial stress and breast cancer. The interrelationship between stress events, copin strategies and personality. Psychol Med.. 1993; 23: 653-62.

37- Geyer S. Life events, chronic difficulties and vulnerability factors proceeding breast cancer. Soc Sci Med. 1993; 37: 1545-55.

38- Thomas BC, Pandey M, Ramdas K, Nair MK. Psychological distress in cancer patients: hypothesis of a distress model. Eur J Cancer Prevent. 2002; 11 (2):179-85.

39- Fox HF. The role of psychological factors in cancer incidence and prognosis. Oncology. 1995; 9 (3):1-32.

Abstract

Original Article

Prevalence of depression and life events in hemodialysis patients in Vali-Asr hospital in Birjand (2010)

M. Mogharab¹, H. Hedayati², R. Najafi³, M. Safari³, S. Amiri³, Sh. Adhami³

Background and Aim: The end stage renal disease (ESRD) and dialysis due to it affect seriously on physical and mental health of patients. Hemodialysis is a stressful process and life events have been known effective in creating depression in dialysis patients. Thus considering long time treatment and changes in lifestyle of patients, this study was conducted to determine the prevalence of depression and life events in hemodialysis patients in Birjand (2010).

Materials and Methods: This was a descriptive – analytical and sectional study which was done on hemodialysis patients in Vali-Asr hospital in Birjand and had inclusion criteria. Data were collected by questionnaire included three parts: demographic characteristics, Beck depression test and Holmes- Rahe life-event test. Data were analyzed statistically using SPSS software with Chi-square tests, Fisher exact test and Pearson correlation with (α =0.05).

Results: Out of 60 patients included: 60% were male, 88.3% were married, 85% were city inhabitants and 85% had private houses. 60% had average financial situation, 58.3% were unemployed and 53.3% were dialyzed three times a week. The mean age of patients was 54.35 ± 17.46 years. 43.3% of patients weren't depressed and 56.7% had depression. Life events score in 45% of patients was more than 200. There was a positive relationship between life events and depression scores but not statistically significant. There was only a statistically significant difference in relationship between genders (P=0.003) regarding individual variables, life events and depression.

Conclusion: Considering the prevalence of depression and possible physical and mental illnesses in 50 to 80 percents in terms of Holmes-Rahe more than 200, it seems essential to prevent and mentally support these patients.

Key Words: Depression, Stress physiological, Life change events, Life style, Quality of life, Renal dialysis, Prevalence

Modern Care, Scientific Quarterly of Birjand Nursing and Midwifery Faculty. 2011; 8 (3): 125-134

Received: June 29, 2011 Last Revised: January 1, 2012 Accepted: January 24, 2012

¹ Corresponding Author, Instructor, Faculty of Nursing & Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran mogh1344@yahoo.com

² Instructor, Faculty of Nursing & Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran

³ B.Sc., Faculty of Nursing & Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran